

**Õndsad on need, kes ei näe, kuid
usuvad.** Jh 20:29

Vahel ilmub Jumal ka silmaga nähtavate ja kätega tundavate asjade kaudu. Ta ilmus ka otseselt Jeesuse läbi, kes rändas inimeste hulgas ringi.

Aga maine nägemine ja tundmine pole piisav Jumalasse usku andma. Juudid ju ei uskunud, kuigi nad nägid, kuidas Jeesus tegi palju imetegusid, mida ainult kõigeväeline Jumal teha suudab. Jh 12:37

Kuidas me võime olla kindlad sellest, kas miski töö on Jumala tehtud või on kuradi pettus? Selleks nõuab usk sügavamat teadet, kui mida nägemine ja tundmine annavad. See sügavam teade leidub üksnes pühadest kirjadest ehk piiblist. Piibel on Jumala sõna ja see sõna annab meile usku Jumalasse.

Piibli sõna peame aga võtma tõsiselt. Juudid seda ei teinud, vaid tõlgendasid seda ümber oma soovi järgi. Seepärast nad ei mõistnudki, et Jeesus on vanas testamendis töötatud Päästja.

Ka Jeesuse enda jüngritel oli Jeesuse surnuist ülestõusmise järel raske Teda ära tunda, kuna nad ei mäletanud ega mõistnud, et Jeesusest oli kirjutatud, et Ta peab pärast surma jälle üles tõusma.

Samuti peame ka meie võtma piibli sõna tõsiselt, et saada Jeesusest ja meie päästest kindlaks. Kuna piibli sõna on Jumala päralt, omab ta jumalikku võimu anda meile kindlat usku. Jumala Vaim elab selles ja toimib selle kaudu andes meile vaimuliku veendumuse.

Seejärel võib Jumal oma tahte järgi anda meile ka nähtavaid märke oma juuresolemisest. Nende märkidega kinnitab Ta meile oma sõna. Mk 16:20

Aga usu, pääste ja igavese õndsuse alus on ikka vaid Jumala sõna. Peame olema sellega rahul, et asjad, millest sõna räägib, ei ole veel maa peal silmadega näha ega kätega tunda, vaid alles üleval Jumala riigis, kuigi nad on tõelised ja püsivad – vastandlikkuses maistele ja nähtavatele asjadele, mis varem või hiljem kaovad. Ainult nähtamatud ja taevalikud asjad annavad meie hingele püsivat rõõmu ja rahu.